

ZSÍRKRÉTÁS ZSIVÁNYSÁG

Írta: Jenny Harris
(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

„Szia, Bogi!” – mondta Luca. A tornaterem másik felébe szaladt, hogy üdvözlje a barátnőjét. Ő és Bogi játszhattak, amíg az anyukáik gyűlésen voltak.

Luca talált néhány zsírkrétát. Kiválasztott egy rózsaszínűt. De nem volt ott papír, amire rajzolhatott volna. Így hát az egyik székre rajzolt egy rózsaszín vonalat. A vonal szépen és élénken mutatott a fém felületen. Luca Bogira nézett és kuncogott.

Bogi lila zsírkrétát választott. Egy másik székre girbegurba alakzatot rajzolt. Luca és Bogi mindkét széket beborította az élénk zsírkrétavonalakkal.

Hamarosan visszatért Anya, és meglátta a firkákat. „Luca! – szólt Anya. – Tudod, hogy csak papírra színezzünk!”

Luca a földre szegezte a tekintetét. Jól tudta, hogy zsírkrétával csak papírra szabad rajzolni. De amint színezni kezdett, valahogy... elfelejtette.

ILLUSZTRÁLTA: MARK ROBISON

Ránézett a székre. A családja pár héttel ezelőtt segített kitakarítani a gyülekezeti házat. Szerette gondját viselni Jézus házának. Már bánta, hogy ma összemaszatoalta a széket.

„Rajta, lányok! Takarítsuk le” – mondta Anya. Hozott néhány papírtörölt. Vizesek és szappanosak voltak.

Bogi és Luca dörzsölgette a zsírkrétanyomokat. Lassan elkezdtek lejönni.

„Hú, ez nehéz” – nyafogott Luca.

Anya megpaskolta a hátát. „Igen, az, de meg tudjuk csinálni!”

Együtt lesikálták a székeket. Végül a fém újra tiszta és csillogó lett.

Luca a tiszta székekre nézett, és mosolygott. Bánta, hogy összemaszatoalta. De boldog volt, hogy helyrehozhatta a dolgokat. ●